

“Wat zouden wij de voorbije maanden geweest zijn zonder de euro? Zonder de euro zouden zonder enige twijfel een heel aantal lidstaten in moeilijkheden gekomen zijn.” Of Guy Verhofstadt (1) zijn uitspraken van 2009 (2) vandaag nog zou durven herhalen voor een Cypriotisch publiek is zeer de vraag. Net zoals men in Griekenland, Ierland, Spanje en Portugal niet veel succes zal oogsten met die andere mantra: Europa is niet het probleem, Europa is de oplossing!

Dit Europa is wel degelijk het probleem, en het is binnen het bestaande institutioneel kader zodanig onoplosbaar dat de Europese leiders tot steeds driestere maatregelen overgaan om weer een nieuwe brand te blussen. Het nieuwste ideetje is dus dat tijdens een verlengd bankenweekend een deel van het spaargeld geconfisqueerd wordt. Dat is toch wat de eurozone-ministers in de nacht van vrijdag op zaterdag (15-16 maart) als voorwaarde bedachten voor het toekennen door het ESM van een lening van 10 miljard euro (waarvan 1 miljard van het IMF) aan de Cypriotische regering. Zoals het ook in de andere “gesteunde” landen het geval is, komt dergelijke “steun” niet bij de steeds meer verpauperde bevolking terecht, maar dient ze alleen om de banken en dus de binnen- en vooral buitenlandse geldschieters te bedienen.

Maar is het dan niet billijk dat Cyprioten met spaargeld, en Russische oligarchen die van het lakse taksregime profiteerden (men spreekt van 20 miljard euro Russische deposito's) meebetalen voor de redding van de banken? Moeten de rijken de crisis niet betalen? Wat de oligarchen betreft schijnen er heel wat de bui te hebben zien aankomen (3) en tijdig het nodige gedaan te hebben. Voorts is een spaarder niet per definitie rijk; zijn spaardeposito's nu echt de geliefkoosde beleggingsformule van wie veel geld heeft? De voorgestelde “confiscatievoet” was ook allesbehalve progressief: 6,75% onder de 100.000 euro, 9,9% erboven. Voor de gewone Cyprioot met wat spaargeld op de bank is de situatie eenvoudig als volgt: de bank speculeerde met zijn centen, verloor daarbij (vooral door gewaagde beleggingen in Griekse schuldpapieren), de bank moet nu gered worden en daarvoor wordt er bijna 7% van zijn spaarcenten in beslag genomen.

Het gebrek aan elementaire billijkheid is zo in het oog springend dat de financiënministers van de eurozone hun copie al meteen moesten herzien en de toestemming gaven (!) aan de Cypriotische regering om met een iets minder provocerend voorstel (4) naar het parlement te gaan “zolang het maar 5,8 miljard opbrengt.” De heren Europese leiders probeerden elkaar ook de zwarte piet door te spelen. De Duitse minister van financiën Schäuble deed dat richting Europese Centrale Bank, Europese Commissie en Cypriotische regering, “want hij en het IMF waren tegen het schenden van de depositogarantie”. Anderen gaan schuilen achter het juridisch argument dat er geen sprake is van de schending van de depositogarantie, aangezien er geen bankroet is. Grappig vertoon in kringen die de voorbije jaren steeds de mond vol hadden over het winnen of behouden van het vertrouwen van de financiële markten!

Het hele plan om een hold-upje te plegen op de Cypriotische spaarders houdt eigenlijk slechts aaneen door ongerijmdheden. In Duitsland, waar de Bondsdag een tussenkomst van het ESM moet goedkeuren, speelt Merkel volop het argument van de “Duitse belastingsbetaler die niet moet

opdraaien voor de twijfelachtige tegoeden van Russische oligarchen". Vooral de SPD moet overtuigd worden, dit alles op een paar maanden van de Bondsdagverkiezingen in september. Blijkbaar hebben een hoop politici niet zozeer bezwaar tegen het gebruik van belastingsgeld ten voordele van oligarchen, zolang het maar "onze" oligarchen zijn. Waarom hebben deze voorvechters van de billijkheid trouwens nooit een operatie opgezet om de Griekse reders, de orthodoxe kerk en andere Helleense magnaten wat spaargeld afhandig te maken?

Door het samenzweerderig nachtelijk optreden van de euroministers om wat Cypriotisch spaargeld te bemachtigen, want het gaat alles bijeen om 5,8 miljard euro, doorprikken de Europese leiders ook hun eigen argument dat een billijke belasting op winsten, op grote fortuinen, op meerwaarden allerhande, nu eens "technisch onhaalbaar" is, dan weer "ongewenst, want vertrouwenschendend". Dat alle voorvechters van een eerlijker fiscaliteit het goed onthouden: zelfs de euroministers zijn in staat operaties op touw te zetten die enige coördinatie en goede timing vereisen!

Er werd ook met de vinger gewezen naar de "buiten alle proporties opgeblazen Cypriotische banksector". Deze zorgt er inderdaad voor 20% van het BBP. En het zal wel kloppen dat men er niet te veel vragen stelt naar de oorsprong van het binnengebrachte geld, al kan ik daar niet persoonlijk over meepraten. Maar in de kring van euroministers zit er ook ene Jean-Claude Juncker, tot voor kort voorzitter van de eurozone en nog steeds eerste minister van Luxemburg. De banksector in dit aards paradijsje beslaat zelfs 25% van het BBP, en waarom houdt men daar zo aan het bankgeheim als alles er zo loepzuiver verloopt?

Men kan zich afvragen waarom die Europese leiders toch dergelijke risico's nemen. Het is alsof 17 gemaskerde kerels een gewapende overval doen ... op het geldschoteltje van een toilet dame. Het wijst er allemaal op dat de Europese monetaire unie een gedrocht is dat onmogelijk volgens een min of meer gestroomlijnde aanpak kan beheerd worden. Net een zware vrachtwagen die zich klem gereden heeft in een te nauw steegje, noch naar voor noch naar achteren kan, ... Daar komen ongetwijfeld nog meer brokken van.

Noten:

1) Guy Verhofstadt, Belgisch liberaal politicus, gewezen eerste-minister, nu fractieleider van de liberalen in het Europees parlement.

2) Zie bv. zijn [Mandeville -lezing](#) aan de Erasmus-universiteit van Rotterdam.

3) Je kon bv. al op 11 maart in Der Spiegel online lezen dat een team inspecteurs ('Moneyval') vanaf 12 maart de witwaspraktijken in het Cypriotische banksysteem zou komen onderzoeken.

4) Het plan dat aan het Cypriotisch parlement zal voorgelegd worden zou volgens de laatste berichten (voormiddag 19 maart) de spaartegoeden tot 20.000 € buiten schot laten. Er zou geen hogere aanslagvoet komen voor de grote tegoeden.

Nieuwste wanhoopsdaad van de euroleiders: hold-upje in Cyprus

Contributed by Herman Michiel

woensdag, 20 maart 2013 - Last Updated woensdag, 20 maart 2013

Dit artikel verscheen eerder op [Ander Europa](#)